

Peters dag. (Peter är 9 år i det här exemplet)

En morgon stiger inte Peter upp ur sängen direkt som hans mamma väcker honom. Då kommer hon in i hans rum och ropar: ”Hallå där din latmask ska du stiga upp eller inte?” (Häll ur litet vatten ur metaforkrukan.)

Peter stiger upp och klär på sig sina favoritkläder. Hans syster kommer in och säger till honom: ”Är du inte riktigt klok. Ska du ha på dig dom där trasorna i skolan?” (Häll.)

Han bestämmer sig för att inte bry sig om vad systemen säger och sätter på sig sitt nya häftiga bälte. Men när han kommer ner till frukosten tittar hans pappa på honom och säger: ”Vad har du på dig? Det ser ju inte vettigt ut. Dom kommer att skratta åt dig.” (Häll.)

Peter tar litet mjölk och cornflakes. Det är det sista. Hans bror som just har ätit en tallrik vill ha mer. Han säger: ”Ego! Du tänker bara på dig själv och tar alltid det sista så jag inte får något.” (Häll.)

Vid det här laget är Peter sen. Han kommer inte att hinna till skolan i tid. Han rycker till sig matteboken. Han har en matteläxa som tagit honom jättelång tid kvällen innan. Nu rusar han iväg till skolan. Då snavar han och faller, och matteboken med en massa lösa papper faller i backen, och pappren sprids för vinden och hamnar i vattenpussarna på gatan. Allt blir blött och smutsigt. En äldre kvinna som kommer på gatan säger: ”Det är rätt åt dig när du rusar fram på det där sättet och inte ser dig för.” (Häll.)

När han kommer in i klassrummet har hans lärare redan kommit. Hon håller på att gå igenom matteläxan. Hon tittar upp när Peter kommer och säger strängt: ”Vad har jag sagt om att komma för sent?” (Häll.)

Sedan, när hon får veta att Peter inte har med sig matteläxan säger hon: ”Peter, jag vet inte vad jag ska göra med dig. Du måste göra läxorna. Hur ska det gå för dig annars! Det här duger inte. Du är för lat. Jag måste prata med dina föräldrar.” (Häll.)

Vid lunchtid går Peter till matsalen. När han kommer med maten på sin bricka sticker någon fram en fot så att han snubblar, och glas och tallrik faller i golvet med ett brak.” (Häll.)

Alla skrattar. (Häll.)

På hemvägen kommer hans kompis Fabbe ifatt honom och säger: ”Vet du att Johan har sagt att du tycker om Kia och att du är en riktig tönt?” (Häll.)

Diskutera: Hur tror du Peter känner sig nu? Varför känner han sig så? Vad tror du händer om han behandlas på det här sättet dag efter dag?

Fortsätt!

Be nu barnen att berätta historien igen så att nivån i Peters kruka stiger. Börja från början. Le för varje positiv anmärkning och fyll på i krukans en skvätt.

Hur tror ni det här sättet att behandla Peter påverkar honom? Hur känner han sig nu? Vad blir följden om han bemöts så här dag efter dag?

Utvärdering. Vad kommer du att minnas av detta om du glömmer allt annat?

Den här berättelsen kan ändras fritt till att passa för barn av annat kön och ålder. Observera att man väljer ett namn som inte finns i gruppen/klassen

Lektionsupplägget kan användas till lektion nummer två när man arbetat med metaforen Krukan, en metafor som står för upplevelse av ens eget värde, ens självbild.

Berättelsen har med framgång använts i utvecklingssamtal med pedagoger som har barn i de här åldrarna. De har fått i uppdrag att till nästa gång man ses tänka över om de i sin grupp har något barn, någon "Peter" eller "Maria", "Ahmed" eller "Fatima", det namn man väljer för den här berättelsen.